

[Ib Thyregod.]

Det er i øvrigt min opfattelse, således som også det ærede medlem hr. Boye Hansen gav udtryk for, at tipsloven senere må tages op til revision. Der er i udvalget fremkommet en række oplysninger, som det vil være rimeligt at se nærmere på, bl. a. med hensyn til spørgsmålet om fordeling af tipsmidlerne, og det spørgsmål vender vi altså tilbage til.

Jeg vil gerne nævne i den forbindelse, at det også har været væsentligt for os, at støtte til de kulturelle formål blev sikret, og der er for så vidt sket en vis forøgelse af de kulturelle formåls andel i dette overskud, samtidig med at idrættens andel er blevet forøget derved, at landsdelsorkestrenes tilskud er gået ud. Der er således mulighed for, at begge formål sideordnet kan tilgodeses gennem tipstjenestens midler. Som jeg har nævnt, mener jeg imidlertid, at vi senere må tage hele tipsloven op til overvejelse.

Ninn-Hansen: Målet med dette lovforslag har jo været at forbedre idrættens økonomiske vilkår, og mit parti medvirker gerne hertil. Vi mener, at arbejdet inden for idrætten er så værdifuldt for hele samfundet og for de unges opdragelse, at det fortjener støtte. Det er også formålet med hele denne lovgivning, hvor store betænkeligheder der end kan knytte sig til den, at man gerne herigennem vil give idrætten en støtte.

Når idrættens andel i overskuddet ikke længere kan være det, man håbede på ved revisionen for nogle år siden, er det også naturligt at ændre fordelingen. Det er jo ikke således, at der er mindre brug for penge i idrætsklubberne i dag til hele ungdomsarbejdet. Vi ved, at ungdomsarbejdet er blevet større, stadig flere unge og børn går ind i idrætsklubberne, og vi ved også, at konkurrencen over for idrætsklubberne er blevet større, fordi man desværre har fastholdt de statsunderstøttede klubber igennem ungdomsskolelovgivningen. Der er altså god begrundelse for at ændre loven, men

vi havde, som det ærede medlem hr. Ib Thyregod nævnte, gerne set, at man nu på længere sigt havde fastlagt støtten til idrætten.

Jeg nævnte ved første behandling de ønsker, vi havde om at sikre 5 mill. kr. til idrætten og i øvrigt lade det være således, at idrætten skulle have halvdelen af overskuddet. Vi synes, det ville have været bedre og rigtigere, om man på den måde havde sikret idrætten. Vi var forhandlingsvenlige med hensyn til den øvrige del af overskuddet, om man skulle lade det indgå i statskassen — det ville vel være det sundeste — således at det blev finansudvalget, der kontrollerede fordelingen til de andre gode formål, som i dag får støtte af de midler, der kommer ind gennem tippingsoverskud. Det havde vel også været rettest at få fastlagt størrelsen af støtten til idrætten, så man derved forhindrede i at tage det skridt, som nogle af os har på fornemmelsen vil være finansministerens næste, nemlig en præmieforhøjelse.

Jeg har haft lejlighed til tidligere at høre den højtærede økonomiministers taler med hensyn til, hvor meget spil vi skulle sætte i gang her i landet, og det har gjort indtryk på mig at høre den højtærede økonomiminister med rette sige, at det gode, idrætten er, ikke må stå som noget, der beforder yderligere spil her i landet, hvad der jo kunne blive resultatet af en præmieforhøjelse. (*Økonomiministeren* [Bertel Dahlgaard]: Det skulle man have tænkt på noget før!). Vi tænker altid på det, højtærede økonomiminister, og tror på, at vi kunne have forhindret det, som økonomiministeren også frygter, hvis den højtærede økonomiministers partifælle og i flere henseender efterfølger, den nuværende finansminister, ville have medvirket til at gennemføre den lovændring, vi har foreslået; men den højtærede minister har måske endnu en mulighed for at få det gennemført. Når vi tog vort forslag tilbage, skyldtes det, at vi alle kunne blive enige om, at hvis idræt-